पादपा विद्धपरिघः शिला निष्पिष्टमुद्गरः। अति सर्गः १२
शस्त्रनखन्यासः शैलभग्नमतङ्गजः ॥ ७३ ॥ युग्मकं।
अथ रामशिरश्छेददर्शनोद्भ्रान्तचेतसं। सीतां मा
येति शंसन्ती त्रिजटा समजीवयत् ॥ ७४ ॥ कामं
जीवति मे नाथ इति सा विजहौ शुचं। प्राङ्मत्वा
सत्यमस्यान्तं जीविताऽस्मीति लज्जिता ॥ ७५ ॥

पादपेति। पु॰ किं॰ रणः पादपैर्वृक्षैराविद्धा भग्नाः परिघाः
शस्त्रविशेषा यस्मिन् सः पु॰ किं॰ रं शिलाभिर्निःशेषेण पिष्टा
मुद्गरा अयोघना यस्मिन् सः पु॰ किं॰ रं शस्त्रमतिक्रान्तोऽ
तिशस्त्रो नखानां न्यासः स्थापनं यस्मिन् सः पु॰ किं॰ रं शैलैः
पर्वतैर्भग्ना मतङ्गजा गजा यस्मिन् सः ॥ ७३ ॥ अथेति। अथ
त्रिजटाख्या राक्षसी माया मिथ्येति शंसन्तीसती सीतां सम्यग
जीवयत् किं॰ सीतां विद्युज्जिह्वराक्षसेनदर्शितो रामस्य शिरएव
छेदः खण्डस्तस्य दर्शनेनोद्भ्रान्तं मूढं चेतो मनो यस्यास्तां ॥ ७४ ॥
काममिति। सा सीता मे नाथः पतिर्जीवतीति हेतोः शुचं
शोकं कामं यथेष्टं विजहौ तत्याज किं॰ सा प्राक् पूर्वमस्य
रामस्यान्तं नाशं सत्यं मत्वा जीविताऽस्मीति लज्जिता ॥ ७५ ॥